

Transformativa verb

Transformativa verb är ett antal verb som både betecknar rörelse och läge i persiska och vissa andra språk. På svenska finns det två olika verb för rörelse och läge:

'att sitta' och 'att sätta sig'

'att ligga' och 'att lägga sig'

'att stå' och 'att ställa sig'.

På persiska finns endast ett verb som i olika TAM-former uttrycker antingen rörelse (sätta sig, lägga sig, ställa sig) eller läge (sitta, ligga, stå).

Verben på persiska är:

nešastan, nešîn- 'att sätta sig/sitta'

derāz kešidan, derāz keš- 'att lägga sig/ligga'

istādan, ist- 'att ställa sig/stå'

x^vābidan, x^vāb- 'att lägga sig/ligga, att somna/sova'

x^vāb budan 'sova' och *x^vāb raftan* 'somna' används ofta när man tydligare vill betona denna innebörd snarare än 'att lägga sig/ligga'.

I presens indikativ och konjunktiv, imperativ, futurum, preteritum och imperfekt betecknar verben rörelse:

kojā mix^v āhi benešini 'var vill du sätta dig'

beist 'ställ dig' (vanligtvis i betydelsen: 'stå på dig')

derāz nemikešid? 'skall ni inte lägga er?'

injā nešast o šoru kard be ħarf zadan 'han satte sig här och började prata'

hamiše ba'd az zohr derāz mikešid 'han brukade alltid lägga sig (och vila) på eftermiddagen'

moṭma'en-am ke derāz x'āhad kešid'jag är säker på att han kommer att lägga sig'

I perfekt indikativ och konjunktiv samt i pluskvamperfekt betecknar verben läge (befintlighet). Perfekt indikativ betecknar läge i nutid med säker modalitet (sitter, ligger, står), perfekt konjunktiv läge i nutid med osäker modalitet (kanske sitter, ligger står etc.), medan pluskvamperfekt betecknar läge i dåtid (satt, låg, stod).

injā nešaste (ast)'han sitter här'

kojā x'ābide bud'var låg han'

tu-ye kuče istāde montažer-e šomā'han står och väntar på er på gatan'

šāyad dar yek oṭāq-e digar nešaste bāšad'han kanske sitter i ett annat rum'